

Anthurium (anturium)

rodzina Araceae (Obrazkowate)

Anthurium

Anthurium

Anthurium crystallinum

Anhturium andreaeanum

Anhturium andreaeanum

Athurium bot.

Jest to rodzaj z klasy Monocotyledonae (jednoliściennych), rodziny Araceae, zawierający ok. 700-900 gatunków. Pochodzą one ze strefy tropikalnej Nowego Świata. W innych strefach klimatycznych są uprawiane jako rośliny ozdobne, głównie ze względu na różnobarwne pochwy kwiatostanowe, rzadziej z powodu liści. W warunkach naturalnych różne gatunki są wykorzystywane przez Indian do różnych celów, i tak np. **A. crassinervum** – jako środek leczniczy przeciwko brodawkom, **A. flexuosum** – jako materiał do wiązania, **A. oxycarpum** – jako tabaka i afrodyzjak. Szczególnie często jako rośliny ozdobne są spotykane następujące gatunki: **Anthurium Scherzerianum** znane również pod nazwą **Anthurium x hortulanum** (zbiorowa nazwa dla wszystkich mieszańców **A. scherzerianum**), **Anthurium andreaeanum** znane jako **Anthurium x cultorum** (zbiorowa nazwa, wszystkich mieszańców pochodzących od **A. andreaeanum**) oraz **Anthurium crystallinum**.

Anthurium crystallinum (A. powabne) uprawiane jest ze względu na dekoracyjne liście. Są one duże, sercowate, oliwkowe lub aksamitno-zielone i mają białe pasy wzdłuż nerwów liściowych, z wierzchu są aksamitne. Młode liście dopiero wyrastające mają kolor brązowy. Kwiatostany są na długich ogonkach raczej mało dekoracyjne. Kwiaty ma zielone, oraz stosunkowo wąskie i niepozorne pochwy kwiatostanowe. Najlepszym miejscem do wzrostu będzie stanowisko jasne lub półcieniste, ale przy tym być ciepłe (minimalna temperatura zimą 19°C), nie lubi również przeciągów. Utrzymujemy wilgotne podłoże i często zraszamy roślinę. Utrzymanie wysokiej wilgotności powietrza jest decydujące dla prawidłowego rozwoju i wybarwienia liści. Do podlewania i zraszania stosujemy letnią, miękką wodę. Podłoże powinno być pulchne (ziemia z dodatkiem torfu).

Anturia te rozmnażamy przez podział starszych roślin lub sadzonki wierzchołkowe (choć jest to trudne). Można również je rozmnażać przez wysiew nasion, choć tworzą się rzadko. Jest to wymagająca roślina, ale za to bardzo ładna. Najlepsze efekty w uprawie daje wprowadzenie do mieszkania małej sadzonki, która wraz ze wzrostem zaaklimatyzuje się w warunkach pokojowych.

Anthurium (anturium)

rodzina Araceae (Obrazkowate)

Anthurium Scherzerianum (Anturium Scherzera) - pochodzi z Gwatemali i Korsyki, gdzie rośnie w najniższym przyziemnym piętrze deszczowych lasów tropikalnych. Są to rośliny bylinowe o niepozornych kwiatach. W hodowli się udało uzyskać liczne mieszańce z krótkimi łodygami i mniejszymi liśćmi. Liście są wąskolancetowate, długości 15-30 cm, rosną odziomkowo. Ogonki liściowe mają ok. 10 cm długości i są pod spodem jaśniejsze. Choć kwiaty anthurium są niepozorne, jest ona uprawiana jako roślina ozdobna właśnie ze względu na kwitnienie. Kwiatostan w kształcie kolby jest skręcony a pochwa która stanowi główną ozdobę i tzw. powabnię jest barwna i ma zmienną wielkość, kształt i barwę. Może być ona czerwona, pomarańczowa, biała, żółtawa, różowa, a nawet są dwubarwne. U nas jest uprawiana jako roślina szklarniowa, lub doniczkowa i uprawiana na kwiat cięty. Można rozmnażać je wegetatywnie przez podział roślin.

Anthurium andreaum (Anthurium x cultorum) – gatunek źródłowy pochodzi z Kolumbii, Są to rośliny okazałe o liściach sercowatych, które umieszczone są na długich sztywnych ogonkach (30-60cm). Kolba kwiatostanowa jest prosta, lub lekko wygięta, a pochwa jest sercowata, o powierzchni gładkiej lub pęcherzykowatej i błyszczącej. Ma zmienną wielkość, oraz różne barwy (biała, żółtawa, różowa, wszystkie odcienie czerwieni, bordo, oraz dwubarwne, np. nakrapiane). Kwitnie od lutego do lipca (sierpnia). Kwiaty ścięte zachowują długo świeżość (3–4 tygodnie), ale ich trwałość zależy od momentu ścięcia (opóźnienie i przyspieszenie zbioru ogranicza trwałość kwiatów). Dojrzałość kwiatów do ścięcia, można poznać po kolbach. Na początku kolby są gładkie i jak zaczynają się tworzyć na nich pierwsze zgrubienia jest to znak że są już dojrzałe do ścięcia. Rozmnażamy je przez sadzonkowanie młodych pędów (pojawiają się na starszych roślinach) oraz przez siew nasion (w masowej produkcji). Nasiona najlepiej wschodzą jak są wysiane bezpośrednio po zbiorze. Najlepszym podłożem dla obu gatunków Anthurium jest podłoże o dobrej przepuszczalności i przewiewne. Może to być podłoże jak dla storczyków, czyli torf wysoki, mech torfowiec, węgiel drzewny i niecałkowicie rozłożone liście, o kwaśnym odczynie (pH 4,5-5,5), może być również ściółka drzew iglastych. W okresie wegetacji dbamy o obfite podlewanie oraz zraszanie. Przy zraszaniu należy uważać na kwiatostany, gdyż mogą się pokryć brzydkimi, brązowymi plamami. Do podlewania i zraszania używać miękkiej wody, gdyż nie toleruje ani twardej ani zimnej wody. W czasie bardzo słonecznej pogody powinno się je cieniować. Raczej nie mają dużych wymagań nawozowych. W zależności od podłoża nawozimy je niewielkimi dawkami nawozów w okresie wegetacji. Dobrze reagują na nawożenie rozcieńczoną gnojowicą. Lubią raczej ciepło, temperatura w dzień 20-22°C, a nocą 16°C, dobrze reagują na ciepłe podłoże (22-25°C). Okres spoczynku przechodzą jesienią i na początku zimy, ograniczamy wtedy podlewanie i zraszanie, a temperaturę zmniejszamy do 15-20°C. Przesadzamy je co 3–4 lata.